

(in)permanència.02

recerca, creació, improvisació

COS i SO

Mireia Chalamanch i xguix

Quan tu vinguis, em mouràs tan bon punt entris per la porta i provaré d'explicar-te què em passa

Un procés artístic en el qual s'uneixen dues trajectòries diferents i singulars. Aquestes troben un punt d'interconnexió, al llarg dels darrers quatre anys, que els permet desenvolupar i potenciar la pròpia creació.

(in)permanència és un projecte que no té un punt de sortida ni d'arribada, és un procés de creació constant dels dos artistes. No hi ha cap intenció de fer-ne un espectacle ni de formalitzar la peça.

No se senten identificats en cap corrent concreta de teatre, ni de dansa, ni de música, ni de performance, si no que es nodreixen de tots ells. Tampoc és una peça innovadora, ni trencadora, és una porta més de creació de mons, un procés efímer amb el so i el cos.

PEÇA ESCÈNICA:

Ens situem entorn un llençol blanc; el so impregna l'espai; s'estira el cos en posició de repòs; el cos absorbeix, enforca, difumina o evapora el so; s'estableix relació entre el moviment del so i la vibració del cos. Una improvisació en un espai d'espera i silencis, de quietud i sorolls, d'intensitats i tremolor, de claredat i confusió, d'afinació i fricció constants per oblidar, posar o superposar els propis paisatges.

"Quan tu vinguis, em mouràs tan bon

punt entris per la porta i provaré d'explicar-te què em passa, d'exposar-me, i d'establir des d'aquí una relació (in)visible. Intueixo que es pot reflectir alguna cosa per, aleshores, crear moviment."

"M'imagino el so en una habitació circular amb finestres. Cada finestra obre el seu propi paisatge. El nombre de finestres és finit, però cada un dels paisatges és infinit i únic en els seus detalls.

La imaginació de cadascú pot passejar per aquests paisatges, transformant la

seva visió des de l'interior de l'habitació, la suma de cada nova finestra suposa un increment permanent en l'ànima que va ser desconeguda.

Aquest treball no pot acabar mai. Totes les performance són generades en directe i mai són iguals."

Una peça escènica per compartir entre 4 i 20 persones, creant un vincle amb l'espectador subtil i al mateix temps evident. La proximitat, la confortabilitat, la incomoditat, la complicitat, el trànsit d'informació alternatiu a l'habitual s'exposa.

Cos i So

El so es fa present a través dels sorolls i el silenci, el cos a través dels moviments i la quietud.

A través de l'intent d'habitar el silenci i la quietud transcorre la improvisació. La recerca és constant, el silenci i la quietud s'escapen, la vinculació del que passa a l'interior amb l'exterior del cos i de l'espai es va fent complex.

Procés.02.2012

El 2011 comença el procés de creació vinculant el so i el cos des del llenguatge propi de cadascú, després de tres anys de recerca amb el cos (mirar l'apartat següent, antecedents). El mes de setembre es comparteix el procés amb petits grups de persones, per finalment el mes d'octubre fer dues presentacions públiques d'(in)permanència.01 a Freedonia, espai artístic de Barcelona.

El procés.02 per una banda vol seguir enriquint el vincle entre cos i so en que els silencis i la quietud siguin els protagonistes. I per altra banda a través del procés d'entrenament, recerca i creació del cos enfocats a la percepció dels micromoviments dels braços i l'esquena i de passar de la posició de repòs, de l'horitzontalitat a la verticalitat, observar com això el modifica i modifica el so, implicant el cos i so de manera diferent, redissenyant.

Antecedents:

(in)permanència sorgeix per una banda, i principalment, del procés de recerca «Pell endins» realitzat entre el 2007 i el 2009, amb l'objectiu de cercar un llenguatge i un format artístic per fer visible, comunicatiu, perceptiu i experiencial el que passa a les persones pell endins. Amb residència a La Caldera (Centre de Creació de Dansa i Arts Escèniques Contemporànies - Barcelona), a Vallgrassa (Centre Experimental de les Arts - Parc del Garraf) i a Nau

Al enfocar la concentració, la contenció, la intensitat i l'energia en el silenci i la quietud crea impulsos en els quals emergeix sensibilitat, sinapsis, accions i aflora un soroll o un moviment que ressonen, vibren en un espai d'incertesa, de vulnerabilitat i d'exposició davant un mateix, l'altre i l'espectador.

No passa res? No passa res, aleshores només queda, potser, escoltar.

En la societat de la informació, de les

multitasques, de la immediatesa ens ocupa contrastar i relacionar allò evident com mirar a l'altre o escoltar el so de l'aigua amb allò aparentment imperceptible, intuïtiu i instintiu com són els micromoviments i els microsons. Compartir l'instant.

En un espai buit perquè la imaginació, l'atenció i els processos mentals siguin el màxim flexibles i lliures.

xguix i Mireia Chalamanch també han treballat conjuntament en els espectacles "Noe" i "A Sylvia Plath".

Per això aquest 2012 es vol fer una residència de recerca i creació amb el cos, deu dies de creació de cos i so, per

després compartir-ho amb diverses persones i acabar exposant el procés.02 amb algunes presentacions públiques.

Còclea (Centre de creació contemporània - Camallera). S'inicia doncs la creació just quan s'acaba el procés de recerca "Pell endins", quan des de la posició de repòs s'experimenten els impulsos corporals i sonors que permeten crear una interconnexió interior i exterior amb el cos i el so. També ha estat important el 1r Fòrum de les Experiències - percepció interna del propi cos- i 2n Fòrum de les Experiències -El temps en el cos-, organitzats el 2009 i 2010 respectivament a partir del material

generat en la seva investigació i amb la voluntat de compartir les experiències i de generar entre els artistes que treballen entorn el cos un espai de reflexió, i així nodrir el procés de recerca i creació dels implicats.

www.cosdecossos.org

xguix i Mireia Chalamanch també han treballat conjuntament en els espectacles "Noe" i "A Sylvia Plath".

Alhora que és fruit, també, de la implicació de les persones que hi han anat col·laborant, al llarg de tots aquests anys.

COL-LABORADORS:

Coordinació: Noemí Vilaseca
Video: Ariadna Pujol
Fotografia: Rafael Jover

Fotografia del llençol: Vicenta Nevado
Vestuari: Marta Pelegrina
Agraïments: Centre Integral2 i Freedonia

CONTACTE

xguix: xguixo@gmail.com
Mireia Chalamanch:
mireiachalamanch@gmail.com

COS:

Mireia Chalamanch

"El cuerpo está involucrado en una cadena alimenticia, en una red de cuidados, en un entorno de amenazas, en unos deseos, en unas condiciones histórico-sociales. Para el cuerpo es imposible no vivir. Padece, goza, se agota, desea, es vulnerable, pero resiste, crea, se reproduce. El cuerpo está involucrado porque incluye la existencia de otro aunque esté solo. En el cuerpo se encuentran lo personal y la impersonal, lo singular y lo anónimo, la apariencia y la oscuridad. Tener un cuerpo es poder ser afectado. Tocar y ser tocado. Tener/ser un cuerpo es depender de otros, dejar rastro." El anonimato y la común/ Un mundo entre nosotros / Marina Garcés

La proposta parteix d'observar el moviment intern i el moviment generat a través d'un estímul extern del cos, després de l'intent de copsar-ho el cos reacciona o deixa anar donant prioritat a una percepció i per tan sentint, pensant i actuant o jugant amb algunes de les combinatòries de sentir i pensar o sentir i actuar o només actuar o... alguns dels esdeveniments, enfocant o difuminant per exemple "una imatge visual en la meua ment, una visió o el so allà fora, una necessitat física per actuar, una intuïció, un pensament verbal en la meua ment, un sentiment emocional, una idea específica, una sensació física en el meu cos"*. La infinitud de variables condueix la improvisació amb la possibilitat i el risc de la impermanència (passen moltes co-

ses), d'acostar-nos a la permanència (no passa res) o de la "intra-permanència" (passen coses pell endins més o menys perceptibles exteriorment).

La improvisació s'inicia doncs connectant amb la quietud, a través de la respiració, la relaxació, la concentració dels micromoviments. Això condueix a una sensació de buit incòmode i a la possibilitat d'observar i permetre que el moviment sorgeixi en ressonància amb l'exterior i creï ponts, vincles, mons en dues, tres... múltiples direccions, no des d'una programació o una formalitat si no

des de l'impuls. Aquest impuls és important que sigui clar, específic i amb significat i que trobi el recorregut per desplegar-se i acabar-se. Requereix d'una preparació física, emocional i mental per respondre genuïnament aquest impuls. I d'acceptar el risc implícit de les impureses, les trampes i els equívocs.

El cos s'involucra en un espai-temps per crear i fer emergir paisatges, percepcions, sensacions a través dels ponts d'interconnexió entre els moviments interns del propi cos (moviments químics, físics, sensorials, emocionals, mentals, energètics...) i la seva relació amb el so i els cossos presents a l'espai.

*un anàlisi que es va fer...
(falta texto)

Recorregut:

Art del moviment, directora escènica i actriu. Es forma a l'Institut del Teatre de Barcelona en interpretació, i amb dansa amb DD Dorvillier, Julyen Hamilton, Lisa Nelson, Hisako Horikawa, Constanza Brncic, Mal Pelo. És cofundadora d'OOff Cia. fent espectacles de creació, d'autor i científics amb Jorge Wagensberg. Ha treballat amb Enric Cassasses, Benoît

Lachambre, Mestres Quadreny, Dora García, Joan Maria Gual, Moisès Maicas, Albert Mestres, Konic thr., Mireya Beryl Segalés, Ramon Simó, Carme Torrent, Jessica Walker. Recita i condueix des de fa deu anys "Veus Paral·leles" dir. Albert Mestres. Les darreres tres peces escèniques són: "A Sylvia Plath" direcció i actriu en solitari (Nits d'estiu a Caixaforum, Espai Betúlia, Tardor literària de Tarragona); "Obreda" d'en

Perejaume, direcció (Espai Brossa, La Pedrera, Fira de Manresa, Tardor Literària Tarragona); i "Com si entrés en una pàtria" amb textos de Joan Maragall, dirigit per Josep Maria Miró, d'actriu (Versus teatre, Fira Manresa, Festival de Caldes, Festival de Sant Cugat...). Actualment està preparant una activitat de Participació-Art "Cartes compartides" i una peça poètica "El color de les paraules".

SO:

xguix

Quien conoce el sonido lo conoce todo

(D. Kumar)

A través del oído, el sonido es el lazo de unión entre lo perceptible y lo imperceptible, lo conocido y lo desconocido. El sonido genera una corriente magnética, siendo nosotros un canal posibilitador para que la voz del silencio fluya.

Siendo el silencio el estado neutro del sonido, cualquier sonido que se produce sin que haya contacto entre dos objetos, este sonido se convierte en la llave que nos permite regresar a lo subjetivo, a nuestro "yo real" y convertirnos en el "centro de consciencia"

El proceso artístico está en acercarme a este lugar de consciencia donde los pares de opuestos buscan su lugar para quedarse neutralizados y sacar a la luz lo que verdaderamente somos.

DEFINIR (IN)PERMANÈNCIA

*Ayudado por el "HAIKU",
poesía japonesa que explica lo inexplicable.*

Recorregut:

Realitza estudis d'informàtica a l'escola BIT i treballa d'analista-programador al CTI de Barcelona. Estudia al Centre de Psicologia y Psicodiagnòstic amb el Dr. J.A.Portuondo. Pràctiques a l'Institut de Psicologia Humanista amb el Dr. R.A.Felton.

Viatja a l'Índia on experimenta amb el ioga del so. Estudia gravació als estudis Phonos, realització de cine a Microbert i d'imatge de síntesi a l'I.D.E.P.

Més de 20 anys en el departament de

No soy músico y no se tocar ningún instrumento, tampoco soy ingeniero de sonido. Todo lo hago a través de la intuición y de un adiestrado oído, sin ningún concepto, método o teoría preconcebida. Lo que sale no es ni serial, ni aleatorio, ni algorítmico. Las nuevas tecnologías me proporcionan el denominado software de audio para ordenadores, pudiendo crear la electrónica mínima digital o reduccionismo del sonido. La mayor parte del material que empleo son sonidos sampleados, creando una nueva versión de esa misma fuente original, haciéndolo por otra parte, irreconocible (ya sean de la naturaleza, urbanos, o encontrados) y enfatizando las características de un sonido que yo encuentro más apropiado.

En el silencio de los bosques

Dos juncos blancos crean vocabularios

Cuando por fin despierto

Oigo el silencio a carcajadas

Su sonido suena en la noche despierta

comunicació del grup SOLVAY com a realitzador de fotografia i vídeo.

És també artista sonor i autor i realitzador de diferents propostes artístiques en el món audiovisual. Destaquen els següents treballs: La performance de teatre-dansa «Adaneva-31».

Els curtmetratges «Aeronauta» i «Cor-Press» i la instal·lació multimèdia «A.FG». Pioners en la música electrònica amb el LP «Dark-Fields» i l'espectacle de teatredansa «Noé», presentat al Festival Internacional de Teatro Encuentro de Miradas de Cuernavaca (Mèxic).

«Solo mira-Solo escucha», performance músico-visual a Nits Digitals'07 (Vic).

El 2010, concerts de so a La Casa Encendida (Madrid), "eMultipoetry" al Festival FEX (Granada), Festival Internacional de Arte Sonoro "intr:muros" al Monasterio de la Cartuja Cazalla de la Sierra (Sevilla) i a la 3ª Muestra de cine experimental y videoarte de Albacete.

El 2011, Concert de «Posía y Ruido» a SonoPoetica (Sevilla). Presentació als museus de Kurashiki, Setouchi, i al International Art Festival de Tamashima (Japó) dels videopoemas «Satoris».

NECESSITATS TÈCNIQUES:

- Sala de 6x6 mínim i si és un espai molt gran es pot fer sobre l'escenari.
- Equip de so: 4 monitors actius 5" i 1 subwoofer actiu 8" (Genelec, Bosse o similar).
- Il·luminació, uns focus zenitals amb taula de mesclres.